

En moster till mig - en lantbrukarefru från Ebbotå, Sjögberga försam., berättade en episod från en begravning, som hon bevisade för cirka 15 år sedan. Ett litet barn till en torperofamilj på gården hade dött och min moster anordnades närvara vid jordfästningen. Torperen i fråga var ganska mynstärd, var liten till växt och sig mycket underlig ut. Själf blev min moster något till förskräckt, när han tog ett visst hopp ner i den öppnade graven. De övriga liie skaran blev naturligt vis lika rädda. Men den liie torperen var tydligen en praktisk man. Han bar själv den liie kistan till graven och väl ditkommen, satte han ner den på marken och tog därefter det ceremoniösa hoppet i graven för att därifrån lyfta ner kistan. Sedan tog han ett lika stort hopp upp igen - slog den mesta grusen av byxbenen och så var ceremonien över.

Efteråt fick min moster veta, att deras liie torpere var son till en dödgravare och tidigare varit sin fader behjälplig i hans arbete, så från hans sida sås hade ju inget anmärkningsvärt hänt.